„SFERT-FINALIȘTII" CAMPIONATULUI EUROPEI

ITALIA — DORINȚA UNEI REUȘITE ÎNTR-O ÎNTRECERE OFICIALĂ

PREZENȚE ÎN „CUPA EUROPEI". La prima ediție a competiției, forul de specialitate din Roma a decis să nu înscrie echipa. La a doua ediție (1962—1964), „zquadra azzura" elimină în turul preliminar Turcia (6—0 și 1—0) dar este eliminată în optimi de finală de către reprezentativa Uniunii Sovietice (2—0 și 1—1). În actualul campionat cunoaștem mai bine situația Italiei, ea fiind cîștigătoarea seriei calificatorii din care a făcut parte și reprezentativa României. Fotbaliștii italieni au terminat neînvinși partidele din grupă și calificarea lor apare cu atît mai clară, mai de nediscutat. Rezultatele înregistrate de liderul grupei a VI-a au fost următoarele: 3—1 și 1—0 cu România, 2—2 și 4—0 cu Elveția, 2—0 și 5—0 cu Cipru. Deci un singur punct pierdut din 12 posibile. Bilanț în grupă: 6 5 1 0 17:3 11.

PROVIZORATUL CARE DUREAZĂ... După penibila comportare a echipei Italiei la CM 1966, s-a dezlănțuit, cum bine se știe, acel scandal privind înlăturarea selecționerului Edmondo Fabbri, *scandal care a dus chiar și la un proces al acestuia cu medicul național în Anglia. După demiterea lui Fabbri, federația a anunțat că — în mod provizoriu — conducerea reprezentativei a fost încredințată unui trio alcătuit din dr.* Pasquale, *pe atunci președintele federației (acum președinte este dr. Artemio Franchi),* Valcareggi *și* Helenio Herrera. *Din acest triumvirat al provizoratului a supraviețuit doar experimentatul și calmul Ferruccio Valcareggi, ceilalți doi componenți ai lui dîndu-și demisia.*

Punctul de vedere al lui Valcareggi, în operațiunea de selecționare, este acela al rezonabilității și al stabilității. El nu face formule fanteziste de echipă și nici nu renunță prea ușor la un jucător cu o valoare bine determinată. Antrenorul florentin face parte din grupul conservatorilor. Pînă acum inspirațiile lui n-au fost contrazise de meciuri, de adversari.

Pentru apărare a socotit că oamenii lui Internazionale, chiar dacă nu mai sînt acum cu toții la clubul milanez, prezintă — prin atît de multele jocuri disputate împreună și nu... meciuri oarecari — o garanție. Așa se explică prezența permanentă a lui Picchi, Facchetti *și* Burgnich *în defensivă... Lîngă ei au mai apărut* Guarneri, Bertini, Gori. *La început în poartă a fost utilizat* Sarti, *dar insuccesele lui Inter — care au influențat evident și forma experimentatului portar — au făcut să crească acțiunile mai tînărului și vigurosului portar al Fiorentinei,* Albertosi. *Pentru mijlocul terenului se pare că Italia are în Bulgarelli omul nr. 1. Și Valcareggi l-a întrebuințat, așa cum a făcut-o, la vremea lui,* Fabbri. Juliano *și* Lodetti — *un timp —* Juliano *și* Rivera, *mai recent, l-au însoțit în misiunea de a realiza o cît mai bună legătură între apărare și atac.*

Pentru înaintare, momentele de indisponibilitate ale lui Mazzola *au deschis sau redeschis porțile naționalei ca vîrf de atac lui* Zigoni, De Paoli, Cappellini. *Ceilalți doi oameni din linia de șoc de trei par a fi, ca formulă ideală pentru* Valcareggi, Domenghini *și* Riva. *Mai ales acesta din urmă, de toți socotit ca o piesă majoră a mecanismului atacului, prin deosebita sa forță de realizare. Dar mai sînt și alte candidaturi — unele apărute în formațiile utilizate în meciurile din grupă — altele noi. Corso, Pascutti fac parte din prima categorie; din a doua, Prati, această mare revelație a campionatului, jucătorul care trage după el pe A. C. Milan la titlu.*

Sigur că nu lipsa de jucători reprezintă principala problemă a viitorului pentru Valcareggi ci alinierea celei mai potrivite formule de echipă față de caracteristicile valorosului adversar din sferturile de finală: Bulgaria.

Unsprezecele Italiei care a repurtat victoria cu 4—0 în fața Elveției

UNGARIA — SPERANȚE NEÎMPLINITE

PREZENȚE ÎN COMPETIȚIE. — Mai puțin norocoasă în prima ediție a Cupei Europei (1958—60) — a întîlnit același adversar pe care-l va înfrunta în mai, U.R.S.S., *de care a fost eliminată în „optimi" (cu 3—1 și 1—1) — reprezentativa Ungariei avea să se revanșeze în ediția următoare (1962—1964), fără a realiza însă performanța la care aspira, după valoarea fotbaliștilor săi. A trecut cu succes de primele etape ale Cupei: 3—1 și 1—1 cu Țara Galilor în preliminarii, 2—1 și 1—1 cu R. D. Germană în „optimi", 3—1 și 2—1 cu Franța în „sferturi". În turneul final însă, a capotat în semifinale, în fața Spaniei (cu 2—1), care avea să cucerească apoi trofeul. În schimb, învingînd net Danemarca (3—0) și-a asigurat locul trei.*

În primul campionat al Europei (succesorul Cupei Europei), echipa Ungariei a cîștigat grupa a V-a fără prea multe emoții, cu toate că în ultimul meci a suferit o înfrîngere, prima de pînă atunci, care ar putea demonstra contrariul. Dar, în acel moment calificarea era decisă și victoria cu 1—0 a echipei R. D. Germane (învinsă în tur cu 3—1) a avut numai o valoare de prestigiu. Pînă la acest joc, Ungaria trecuse peste Olanda (2—1 și 2—2) și Danemarca (6—0 și 2—0), demonstrînd o superioritate în pregătire și joc, sub toate aspectele, care-i dă dreptul să spere la mai mult în acest campionat, la al cărui interes a contribuit foarte mult. Dovadă cei peste 280.000 de spectatori prezenți numai la jocurile sale (totalul spectatorilor în grupa VI: 465.000).

TREI ETAPE, ACELAȘI JOC! Oricît ar părea de curios, dar fotbalul maghiar — cu valoroasele sale cluburi și reputatății săi jucători, care-i mențin de zeci de ani faima în Europa și în lume — n-a cunoscut încă satisfacții în raport cu valoarea sa. A fost la un pas de titlul mondial în 1954, la... doi de cel european în 1964 și a trebuit să se mulțumească pînă la urmă cu cel olimpic.

Aceste semi-insatisfacții n-au împiedicat, însă, mersul înainte al fotbalului maghiar și al reprezentativei. Prezența lui Baroti, apoi a lui *Illovszki* și *acum a lui* Soos *(grație căruia echipa R. D. Germane a cunoscut un impresionant reviriment) la conducerea tehnică a națională au păstrat caracteristicile proprii ale formației, extrem de echilibrată, cu un joc stabilizat și în spiritul căruia sînt pregătite toate „vîrfurile" în cluburi. Echilibrul formației îl dovedește și faptul că în șase jocuri a marcat 15 goluri (aproape 30 la sută din totalul grupei a VI-a) și a primit numai 6.*

PRUDENȚĂ ÎN APĂRARE, TOATE FORȚELE ÎN ATAC... A fost caracteristica acestei echipe în cele 9 întîlniri susținute anul trecut și care s-au soldat cu 7 victorii și două înfrîngeri (0—1 cu R.D.G. și 1—2 cu Mexic), realizînd un procent de 77 la sută într-un calcul al punctajului. Adeptă a jocului ofensiv și eficace, echipa Ungariei nu a părăsit nici un moment, de dragul ofensivei, prudența în apărare, dar numai atunci cînd era nevoie, și s-a lansat cu toate forțele în atac la momentul oportun. În apărare nu mai aplică jocul în linie de o manieră sistematică; s-a supus exigențelor jocului, recurgînd la o acoperire provizorie, asigurată de Meszöly *sau, în lipsa lui, de* Matrai. *Grație a doi fundași foarte ofensivi, în special* Kaposzta, *ea lansează acțiuni din apărare, filtrate prin cei doi oameni și... jumătate de la mijlocul terenului, de regulă* Görőcs *(un veritabil dispecer) și* Rakosi *(inepuizabil), plus* Albert *— cînd este nevoie — al cărui joc a devenit mai bogat și care știe să „disloce" un adversar, să declanșeze un șut decisiv sau să-și servească în condiții ideale pe unul din partenerii din atac,* Farkaș, Bene *sau* Varga, *„vîrfuri" pline de temperament, incisivitate și... dorință de a înscrie goluri. Portarul* Tamas, *fundașul* Pancsics, *ca și* Molnar, Ihasz, Matesz *etc. completează un lot din care se alcătuiește întotdeauna — cum spun francezii — „o frumoasă echipă".*

UNGARIA 1968 speră să cunoască, în fine, cu Soos, satisfacția pe care nu a avut-o nici cu Sebeș, *nici cu* Baroti, *nici cu* Illovszki. *Aceea de a ajunge în vîrful piramidei. Speranțe...*

Varga (stînga) și Görőcs se și gîndesc la Mexic

CÎTE CEVA DESPRE

FOTBALUL MAROCAN

Despre fotbalul marocan s-a scris mai puțin dar fotbaliștii acestei țări se mîndresc cu faptul că din rîndul lor s-a ridicat un **Ben Barek** sau un **Akesbi**. Fotbalul marocan este cunoscut publicului nostru din cele două întîlniri pe care nord-africanii le-au susținut cu reprezentativa țării noastre acum cîțiva ani și în care victoriile au fost împărțite: la București am cîștigat noi cu 4—0 în vreme ce la ei acasă marocanii și-au luat revanșa cu 3—1. Campionatul Marocului este în prezent disputat de 18 echipe, aproape toate grupate în jurul orașului Casablanca; pentru anul viitor este prevăzut ca numărul echipelor să scadă la 16 prin retrogradarea ultimelor patru clasate la sfîrșitul acestui campionat și promovarea a numai două din divizia secundă.

Cea mai reprezentativă echipă marocană la ora actuală este **F.A.R.**, echipa armatei, care — la sfîrșitul turului — conduce în clasament cu patru puncte avans față de cea de-a doua clasată, Settat. Jucătorii acestei echipe au un statut militar și sînt constant la dispoziția antrenorului **Guy Cluseau**; acesta și el de origină marocană dar format la școala fotbalului european. Este un antrenor de o severitate extremă, toți factorii antrenamentului, tehnic, tactic, fizic și chiar dietetic avînd pentru el absolut aceeași importanță. F.A.R. este o echipă tipic profesionistă spre deosebire de celelalte care au un statut amator. De altfel echipa militară este singura care face deplasările cu avionul propriu, celelalte folosind autobuzul sau... mașinile personale. Aceasta pentru că orașe ca **Agadir** sau **Oujda** cu echipe în prima divizie nu sînt legate de Casablanca printr-o cale ferată ci numai prin șosele mai mult sau mai puțin bine amenajate și întreținute. De altfel, deplasările se fac de preferință noaptea pentru a se evita cheltuielile de cazare la hotel, mijloacele financiare ale echipelor fiind destul de reduse, datorită numărului mic de spectatori prezent la meciuri (1—2 000 plătitori).

Toate echipele marocane, fără excepție, folosesc sistem de joc cu apărări supraaglomerate din care cauză se marchează foarte, foarte puțin (de mai multe ori într-o etapă care cuprinde nouă meciuri s-au marcat 11—13 goluri, deci o medie scăzută). În ultimii ani fotbalul marocan nu a mai dat nici un element de valoare dar în prezent Settat posedă în interul **Alaoui**, în vîrstă de 18 ani, o mare speranță pe care unele cluburi profesioniste europene și-au și pus ochii. Și în cursa de achiziționare a lui Alaoui se pare că cele mai multe sursele are **F. C. Bordeaux**. În ultimii ani contactul fotbalului marocan cu cel european a fost destul de redus; forurile oficiale din această țară depun în prezent eforturi sporite pentru asigurarea unor relații constante cu cît mai multe țări ale bătrînului continent cu fotbal avansat — chezășia progresului.

ESTE VINOVAT SAU NU SIR STANLEY MATTHEWS?

Cercurile fotbalistice din Anglia urmăresc la ora actuală cu surprindere un caz care ar putea deveni unic în analele fotbalului britanic: excluderea unui club din liga profesionistă. **Cel amenințat este Port Vale din liga a IV-a, pe seama căruia o comisie mixtă alcătuită din reprezentanți ai federației și ai ligii cluburilor profesioniste a stabilit în urma unei anchete o serie de încălcări ale regulamentului privind plata jucătorilor: jucătorii amatori și elevi au primit săptămînal bani; au fost plătite prime suplimentare la anumite meciuri; unul din administratori a făcut numeroase cadouri tinerilor jucători. Toate acestea constituie grave contravenții față de care forurile conducătoare sînt extrem de severe. De altfel, clubul Port Vale a și primit o sancțiune: o amendă de 2 000 lire, iar acum se așteaptă concluziile finale ale comisiei de anchetă pentru a se vedea dacă vor urma și alte măsuri, una putînd fi excluderea din ligă.**

Opinia sportivă însă, este foarte afectată în acest caz în special pentru că directorul tehnic al clubului vinovat este însăși Sir Stanley Matthews, „cavalerul fotbalului englez", jucătorul care în lunga lui carieră n-a primit nici măcar un avertisment și acum, criticat de comisia de anchetă, se află sub amenințarea unui vot de blam. Este vinovat Matthews? Iată întrebarea care-i frămîntă pe toți. Iubitorii fotbalului refuză să creadă așa ceva. „Matthews este omul preocupat de forma jucătorilor săi, nu de a ține contabilitatea unui club — spun ei. Ce dovedește că operațiile ilegale au fost făcute cu știința lui?". Matthews, foarte afectat, s-a declarat a fi extrem de preocupat de concluziile comisiei, iar președintele clubului a declarat: „Nu-i vorba de o demisie a lui sir Stanley". Dar dacă va demisiona totuși? „Dacă sir Stanley Matthews va demisiona, aceasta va fi o mărturisire" — susțin cercurile sportive, care așteaptă cu legitimă curiozitate și emoție rezultatele finale ale anchetei la ciubul lui Matthews.

DE ICI, DE COLO...

● Un fapt care produce mare stupoare în fotbalul belgian, o adevărată „bombă": ziarul „Le soir" din Bruxelles a anunțat că jucătorii clubului Anderlecht renunță la selecționarea în echipa Belgiei. Or, pentru cine știe că acest club a furnizat de regulă lotului multi internaționali, este clar că reprezentativa Belgiei se va găsi la mare impas, dacă Anderlecht nu va reveni asupra hotărîrii. Și se pare că nu va reveni. „Afectat de unele critici — scrie ziarul amintit — clubul campion a cerut în mod oficial federației să nu mai ia în considerare pe jucătorii săi la selecționarea lotului. Internaționalii clubului au fost de acord cu cererea conducerii lor. Ei au cerut în special să nu fie selecționați pentru apropiata întîlnire Belgia—R.F. a Germaniei". Cercurile federale însă, speră într-o revenire...

● Italia a răspuns negativ la propunerea Federației argentiniene de a juca la Buenos Aires o partidă în beneficiul sinistraților din Sicilia. Invitația sud-americanilor se referea și la un turneu ce urmează să aibă loc în iunie la Buenos Aires, la care mai sînt solicitate R.F. a Germaniei și Brazilia.

Întîlnirile din campionat și încărcatul program internațional au obligat Federația italiană la declinarea invitației. Turneul prevăzut va reuni probabil echipele **Argentinei, Braziliei, R.F. a Germaniei** și înlocuitoarea Italiei, aleasă dintre **Spania, Iugoslavia, Suedia sau R.D.G.**, care a făcut o bună impresie în cadrul recentei competiții din Chile.

● **În meciul din „Cupa cupelor"**, Standard Liège—A.C. Milan, **disputat săptămîna trecută (1—1), un absent prețios în formația belgiană, internaționalul iugoslav** Galici (rănit la genunchi), **și mereu** Prati **pe tabelul autorilor de goluri. Hotărît lucru, extremul lui A.C. Milan apare ca marea revelație a anului fotbalistic italian.**

● **Cea mai mare cifră de încasări din întreaga Italie, la asigurări, a fost realizată de o agenție din Milano, de pe via Dante 31. Explicația? Directorul acelei agenții nu este altul de cît** Gianni Rivera, **„copilul teribil" al fotbalului italian care străbate o perioadă de mare succes cu A. C. Milan și, personal, de mare formă sportivă, cea mai bună din întreaga lui carieră de pînă acum, așa cum apreciază comentatorii de specialitate.**

PROGRAMUL „SFERTURILOR" CUPEI EUROPEI

4. V — Budapesta: UNGARIA — U.R.S.S.; Moscova — 11.V. Al 3-lea meci (eventual) la 15.V.
6. IV — Marsilia: FRANȚA — IUGOSLAVIA: Belgrad — 24.IV.
7. IV — Sofia: BULGARIA — ITALIA? — 20.IV. Al 3-lea meci (eventual) la 28.IV.
3. IV — Londra: ANGLIA — SPANIA; Madrid — 8.V.

Faptul că federațiile fixează și data pentru un eventual al 3-lea meci înseamnă că criteriile de calificare sînt diferite de vechile prevederi ale regulamentului. Pentru ediția actuală s-a stabilit printr-o modificare de regulament ca:

● în cazul cînd cele două echipe vor marca același număr de goluri în două partide sau acestea s-au încheiat la egalitate, se va disputa un al 3-lea meci, pe teren neutru sau pe terenul uneia din echipe, în cazul unui acord;

● dacă și după acest al 3-lea joc se va menține egalitatea, el va fi prelungit și, în eventualitatea unei egalități și după prelungiri, vor intra în funcție sorții.